Sygn. akt **OS 8/26**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka**

Sędziowie: **r.pr. Katarzyna Stanik-Filipowska-** sprawozdawca

r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu (…) r. sprawy ze skargi adw. (…) na postępowanie r.pr. (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 oraz w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 Kodeks postępowania karnego (tj. Dz. U. z 2026 r., poz. 490. z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499 z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……..…	…….	……
r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka	r.pr. Katarzyna Stanik-Filipowska	r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej: Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) rozpoznał odwołanie adw. (…) na postępowanie radcy prawnego (…), wniesione (…) r. (data stempla pocztowego) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwanego dalej Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego) z dnia (…) r., sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, że nie można przyjąć, że radca prawny (…) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego czy też ustawy o radcach prawnych. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego kwestie dotyczące podstaw prawnych działań podejmowanych przez radcę prawnego, to kwestie prawne, odnoszące się do stosowania przepisów prawa i ich interpretacji, i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, który ma prawo prezentować — w imieniu reprezentowanej przez siebie strony — określone stanowisko w tym zakresie. Ocena prawidłowości tego stanowiska wykracza poza kompetencje organów dyscyplinarnych. Zaznaczyła również, że żaden z Mocodawców, nie podniósł zarzutów co do sposobu jego reprezentowania przez radcę prawnego (…). Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego brak było podstaw do przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego (…) wobec niepopełnienia przez nią czynu wypełniającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Postanowienie to Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydała po analizie skargi adw. (…), w uzasadnieniu, której podnosił brak wykazania umocowania przez radcę prawną (…) do reprezentacji strony powodowej w procesie przeciwko niemu, przy czym szereg zarzutów (ponad powoływany brak umocowania) był skierowany przeciwko innemu radcy prawnemu – w stosunku do którego toczy się odrębne postępowanie dyscyplinarne. W odpowiedzi na skargę r.pr. (…) wskazała, że podniesione przez Skarżącego zarzuty są bezzasadne, wyjaśniła także (z uwzględnieniem treści dalszego pisma z dnia (…) r. oraz załączonych do niego dokumentów) od jakich podmiotów posiada umocowanie, jakie są relacje pomiędzy funduszem (…) oraz (…), jak przebiega współpraca oraz jakie czynności i w ramach jakiego postępowania sądowego podejmowała.

Od powyższego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że radca prawny (…) nie popełniła czynu wyczerpującego znamiona przewinienia dyscyplinarnego, adw. (…) wniósł odwołanie. Zarzucił w nim Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na mylnym przyjęciu, że nie sprecyzował on w skardze jakie czyny radcy prawnego naruszyły przepisy ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radców Prawnych. Adw. (…) przywołał przy tym okoliczność, iż czynem tym jest – jak sam określił w odwołaniu: „nie do końca etyczne zachowanie", polegające na podejmowaniu na danym etapie czynności procesowych przez radcę prawną, pomimo braku wykazania stosownego umocowania, przy zaistnieniu następstwa prawnego z uwagi na umowę przelewu wierzytelności. Przy czym końcowo Skarżący wskazał na rozważenie wniosku o udzielenie radcy prawnej ostrzeżenia dziekańskiego przy uznaniu czynu radcy prawnej jako przewinienie mniejszej wagi.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Wniesione odwołanie, a ściślej zarzuty w nim sformułowane nie zasługują na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w postępowaniu przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopatrzył się błędów w przeprowadzonym postępowaniu dowodowym, a całe ustalenia z niego wynikające uznaje za własne – na co pozwalają zgromadzone, a załączone do pism w niniejszej sprawie, dokumenty – w tym także załączone do odwołania - których prawdziwość nie budziła żadnej wątpliwości, a zakres ich był wystarczający dla przeprowadzonych czynności sprawdzających.

W przedmiotowej sprawie, zważywszy na treść odwołania, analizie prawnej pod względem możliwości przypisania popełnienia deliktu dyscyplinarnego wymagał przede wszystkim art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499 z późn. zm.), zgodnie z którym: „*Radcowie*

prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych" oraz art. 6 Kodeksu Etyki Radców Prawnych, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r., który stanowi, że: *Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami*.

Należy podkreślić, że postępowanie dyscyplinarne wobec radców prawnych to procedura mająca na celu pociągnięcie do odpowiedzialności radcy prawnego za naruszenie przepisów prawa, zasad etyki zawodowej lub obowiązków zawodowych. Wszczyna się je w przypadku, gdy radca prawny dopuści się czynu sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu czy też w sytuacji kiedy radca prawny naruszył obowiązki zawodowe. Celem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie wszystkich okoliczności sprawy, stopnia zawinienia rady prawnego oraz zakresu jego odpowiedzialności. W niniejszej sprawie, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w oparciu o powyższe zasady zostało przeprowadzone postępowanie w sprawie, którego wynikiem było niedopatrzenie się tak przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, jak i Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zawinionego działania po stronie radcy prawnego. Dodatkowo, w przypadku gdy podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy miałaby być sprzeczność z zasadami etyki, dla przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej konieczne jest wskazanie konkretnej zasady uregulowanej w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, przy czym wymagana jest precyzja w formułowaniu przypisywanych deliktów dyscyplinarnych (por. wyrok SN z 15 lipca 2010 r., sygn. akt SDI 12/10).

W ramach ustalonego stanu faktycznego radca prawny wykazała posiadanie umocowania od obu podmiotów – tj. zarówno pochodzące od (…), jak i (…), co potwierdziła dołączając obydwa te pełnomocnictwa w ramach prowadzonych przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego czynności. Natomiast odnosząc się do kwestii procesowych należy wskazać, że Sąd powszechny wezwał radcę prawną (…) do złożenia pełnomocnictwa do reprezentowania przez nią powoda - (…) pod rygorem uznania, że nie reprezentuje ona powoda w danym postępowaniu, które to pełnomocnictwo przedłożyła. Także na wezwanie Sądu, radca prawna przedłożyła umowę przelewu wierzytelności z dnia (…) r. Innych czynności w sprawie radca prawny nie podejmowała. Natomiast okoliczność oceny procesowej złożenia takiego, a nie innego dokumentu w sprawie należy - i w tym przypadku tak też było - bezpośrednio do Sądu powszechnego, przed którym sprawa jest prowadzona. Dodatkowo należy wskazać, że Mocodawcy nie kwestionowali umocowania radcy prawnej, jak i podejmowanych przez nią czynności w sprawie prowadzonej przed sądem powszechnym. Trudno zatem w realiach przedmiotowej sprawy przypisać radcy prawnej popełnienie przez nią czynu noszącego znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zebrała niezbędny do wyjaśnienia sprawy materiał dowody i oceniała go w sposób prawidłowy oraz oparty na przepisach prawa. Niezasadne było wszczynanie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia w sprawie, bowiem materiał zgromadzony już na wstępnym etapie badania skargi wskazywał w sposób niebudzący wątpliwości, iż nie doszło po stronie radcy prawnej i w ramach jej działań do popełnienia czynu, który wyczerpywałby znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Badając sprawę po wniesieniu odwołania, takich znamion nie dopatrzył się również Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

Mając na uwadze podniesione okoliczności, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego prawo wniesienia odwołania - art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 426 § 1 k.p.k.

Przewodniczący: Członkowie:

……. …….. ……
r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka r.pr. Katarzyna Stanik-Filipowska r.pr. Joanna Kłos-Czerwińska